

Παρησία

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ & ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ • ΕΤΟΣ Β' • ΤΕΥΧΟΣ 59 • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2015

Περιοδικὸν

ΠΑΡΡΗΣΙΑ

Τριμηνιαία Ἑκδοσις
Οἰκοδομῆς καὶ Ἑνημερώσεως

Ἰανουάριος – Μάρτιος
ΕΤΟΣ Β' - ΤΕΥΧΟΣ 5^ο

ΕΚΔΟΤΗΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
κ.κ. Παντελεῖμων

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Ἰερά Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τηλ. 25310 22642
Fax: 25310 23439

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἀρχιμ. Βαρθολομαῖος Ἱατρίδης
Ἀρχιμ. Δαμασκηνὸς Ἀμπατζίδης
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Χαρίλαος Μεγαλόπουλος

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ

Γιάννης Μενεσίδης

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΔΕΚΤΑΙ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ
ΑΡΘΡΑ-ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

Περιοδικὸν Παρρησία
Ἰερά Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τ.Θ. 306. Τ.Κ. 69100 Κομοτηνῆς

ΕΚΤΥΠΩΣΗ

Τυπογραφεῖον «Ἐπικοινωνία Α.Ε.»
Ἐναντι Πανεπιστημιουπόλεως
691 00 Κομοτηνῆς
Τηλ. 25310 81512, Fax: 25310 26027
E-mail: epikoinonia.ae@gmail.com

Περιεχόμενα

01.

«Πρωτοχρονιά 2015»

ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ.κ. Παντελεῖμονος

03.

«Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος
καὶ ἡ ἑλληνικὴ παιδεία»

Κωνσταντίνου Χολέβα

07.

«Ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου
καὶ τῆς Ἑθνικῆς Παλιγγενεσίας
τοῦ 1821»

ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ.κ. Παντελεῖμονος

11.

«Ἐπίσκοπος Σαλώνων Ἡσαΐας:
Στρατιώτης τοῦ Χριστοῦ
καὶ τῆς Πατρίδος»

Γεωργίου Ι. Στούκη
Φιλολόγου - ΜΑ Θεολογίας

14.

«Ἐκκλησιαστικὲς εἰδήσεις»

Ἐπιμέλεια: Διακόνου Νεκταρίου Δημητροπούλου

Ἀγαπητοί μου Χριστιανοί,

Γτὴν ἀνατολὴ κάθε νέου ἔτους γινόμαστε κατὰ παράδοση ἐκφραστές καὶ ἀποδέκτες ἐγκάρδιων εὐχῶν. Μᾶς συνέχει ἡ εὐγενὴς διάθεση νὰ προσδιορίσουμε μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο ὅ,τι συνιστᾷ τὴν θετικὴ ἔκφραση τοῦ περιορισμένου βίου μας. Ὑγιεία καὶ προκοπή, εἰρήνη καὶ ἀγάπη, ἐπάρκεια ἀγαθῶν, ἐπαναλαμβάνονται ὡς εὐχετικά αἰτήματα ἀπὸ σύνολη τὴν ἀνθρωπότητα. Διότι αὐτὰ συνιστοῦν ἕναν εὐτυχισμένο βίο. Τὸ πενταπόσταγμά τους, συνεπῶς, προσδιορίζει τὴν ἀνθρώπινη εὐτυχία. Καὶ εἶναι ὄντως τραγικὰ εἰρωνικὸ νὰ εὐχόμεστε ὑγιεία σ' ἕνα κόσμο, ὁ ὁποῖος, παρὰ τὴν ἐκρηκτικὴ τεχνολογικὴ πρόοδο, μαστιζέται κυριολεκτικὰ ἀπὸ ἐπανεμφανιζόμενες παλαιότητες ἀλλὰ καὶ νέες ἀπειλητικὲς ἀσθένειες. Ὅπως ἀποτελεῖ, ἐπίσης, τραγικὴ ἀντίφαση νὰ εὐχόμεστε εἰρήνη τὴν στιγμὴ ποὺ ἀκοῦμε ἀπειλητικὲς τὶς ἱαχὲς τῶν ἀνὰ τὴν οἰκουμένη ἀδελφοκτόνων πολέμων μὲ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ 2015

ἐκατόμβες θυμάτων καὶ ξεριζωμένων μεταναστῶν.

Εἶναι ἀκόμη ἐξόχως θλιβερό, ὁ ὑλικὸς πλοῦτος τοῦ πλανήτη μας –τὰ δῶρα τοῦ Δημιουργοῦ– παρότι ἐπαρκοῦν γιὰ νὰ συντηρήσουν κάθε ἐμπερίστατο συνάνθρωπό μας, ἐν τούτοις νὰ συγκεντρώνονται σὲ «ἀποθήκες ἀφρόνων πλουσιῶν» μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐπικυριαρχοῦν ἡ πείνα καὶ ἡ δίψα στὰ φτωχὰ μέρη τῆς γῆς, ἐσχάτως δὲ καὶ στὰ ἀνεπτυγμένα.

Τελικῶς, ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἱερὸ Εὐαγγέλιο «ἐψύγη ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν», ἡ εὐτυχία ἀποτελεῖ εὐχετικὴ διακήρυξη χωρὶς πραγματικὸ ἀντίκρουσμα. Ἀνέφικτο καὶ οὕτοπικὸ στόχο.

Κι ὅμως ἀγαπητοί μου ἀδελφοί! Στὰ διαρρεύσαντα 2014 ἔτη ἱστορικῆς πορείας τῆς Ἐκκλησίας μας ἐμφανίσθηκαν σὸ προσκύνιο τῆς ζωῆς πρόσωπα ἀληθινὰ εὐτυχισμένα. Σὲ αὐτὰ ἡ θεολογικὴ μας παράδοση ἀπέδωσε τὰ ἐπίθετα «μακάριος» καὶ «ἅγιος» χαρακτηρίζοντας τὴν ποιότη-

τα τοῦ προσωπικοῦ τους ἀποτυπώματος. Εἶναι τὰ πρόσωπα πού κατανόησαν, ὅτι ἡ ζωὴ μας δὲν ἔχει μόνον τρεῖς χρονικὲς διαστάσεις, παρελθόν - παρόν - μέλλον, ἀλλὰ μία τέταρτη σημαντικότερη: τὴν αἰωνιότητα. Καὶ γιὰ νὰ γίνουν μέτοχοί της ἀκολούθησαν μὲ κόπο καὶ πιστότητα τὴν σταυρικὴ «στενὴ καὶ τεθλιμμένη ὁδὸν τοῦ Κυρίου», ἡ ὁποία ὅμως ξανοίγει στὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως. Ἀγάπησαν τὸν Χριστὸ καὶ τὸν πλησίον, ἔζησαν στὴν Ἐκκλησία καὶ ὑπερνίκησαν τὸν κόσμον τῆς φθορᾶς καὶ τῆς ματαιότητος «μηδὲν ἔχοντες καὶ τὰ πάντα κατέχοντες». Ἐγίναν αἰώνια παραδείγματα πρὸς μίμησιν.

Αὐτοὺς ἂς θέσουμε στόχο νὰ μιμηθοῦμε στὴν ἀνατολὴ τοῦ Νέου Ἑτους. Μὲ φιλοτιμία καὶ ὑπομονή. Καὶ νὰ εἴστε βέβαιοι, ὅτι τὸ Φῶς τοῦ Χριστοῦ θὰ πλημμυρίσει τὸν κόσμον, κατανικῶντας κάθε ἐνάντια δύναμη, ἡ ὁποία μέχρι χθὲς μᾶς κρατοῦσε στὸ παχυλὸ σκοτάδι.

Εὐλογημένο καὶ σωτήριο τὸ ἔτος 2015!

Μὲ πατρικὲς εὐχὲς καὶ ἀγάπη Χριστοῦ

Ὁ Μητροπολίτης
† ὁ Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Παντελεήμων

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος καὶ ἡ ἑλληνικὴ παιδεία

Κωνσταντίνου Χολέβα

Γιὰ τὴν 25 Ἰανουαρίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴ μνήμη τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ στὶς 30 τοῦ ἰδίου μηνὸς τὸν τιμοῦμε καὶ πάλι μαζί μὲ τὸν Μέγα Βασίλειο καὶ τὸν Ἅγιο Ἰωάννη τὸν Χρυσόστομο.

Πρόκειται γιὰ τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχες, κορυφαίους Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ προστάτες τῆς ἑλληνικῆς παιδείας. Εἶναι κατάλληλη, λοιπόν, ἡ εὐκαιρία νὰ θυμηθοῦμε τὶς ἀπόψεις τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζινοῦ γιὰ τὴν ἑλληνικὴ παιδεία, τὴν ἀρχαία γραμματεία καὶ γιὰ τὸ πολυσυζητημένο σήμερα ζήτημα τῆς ἑλληνικότητας.

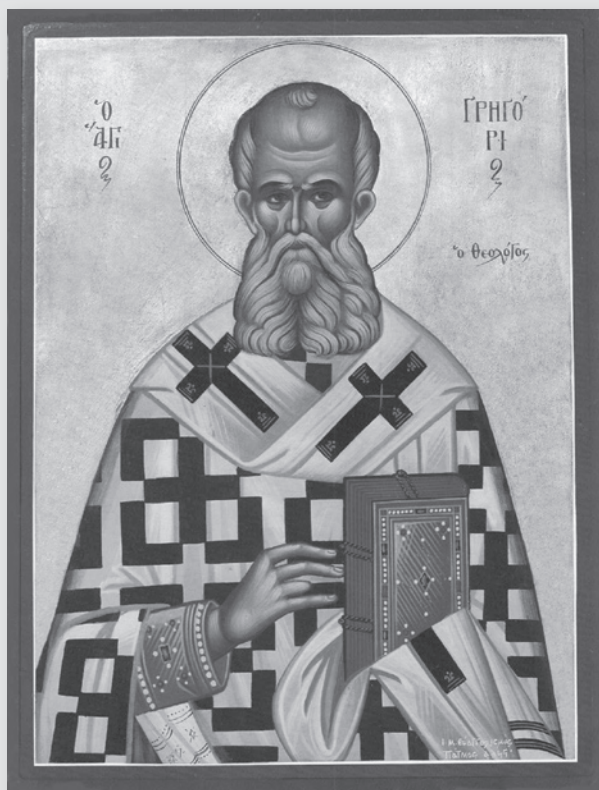

Ὁ Ἅγιος τὸν 4ο αἰώνα μ.Χ. εἶχε νὰ ἀντιμετωπίζει δύο διαφορετικὲς ἀμφισβητήσεις. Ἀπὸ τὴ μία πλευρὰ εἶχε τοὺς «ὑπεράγαν Ὁρθοδόξους», οἱ ὁποῖοι πίστευαν ὅτι ὁ Χριστιανὸς δὲν πρέπει νὰ μελετᾷ τὰ ἀρχαιοελληνικὰ κείμενα γιὰ νὰ μὴν ἀλλοτριωθεῖ ἡ πίστις του. Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ ὁ αὐτοκράτωρ Ἰουλιανός, ὁ γνωστὸς καὶ ὡς Παραβάτης ἢ Ἀποστάτης, εἶχε ἀπαγορεύσει στοὺς Χριστιανοὺς καὶ νὰ διδάσκουν καὶ νὰ διδάσκονται τὰ ἀρχαῖα ἑλληνικὰ κείμενα. Τηρουμένων τῶν ἀναλογιῶν βρίσκω κάποιες ἀντιστοιχίες μὲ τὶς συζητήσεις ποὺ γίνονται στὴν ἐποχὴ μας. Ἄν καὶ ἀπέχουμε 17 αἰῶνες ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, ἔχουμε καὶ σήμερα ὀρισμένους ποὺ μᾶς καλοῦν νὰ εἴμαστε μόνον Χριστιανοὶ καὶ νὰ μὴν τονίζουμε τὴν ἑλληνικότητά μας καὶ ἄλλους στὴν ἀντίπερα ὄχθη ποὺ ζητοῦν νὰ εἴμαστε μόνον Ἕλληνες καὶ ὄχι Χριστιανοί. Ἡ ἰσορροπία μεταξὺ αὐτῶν τῶν δύο ἄκρων εἶμαι βέβαιος ὅτι βρίσκεται στὰ κείμενα τῶν μεγάλων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ κατ' ἐξοχὴν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου.

Πρὸς τοὺς Χριστιανοὺς ποὺ ἀπέρριπταν τὴν κλασικὴ ἑλληνικὴ παιδεία ὁ Ἅγιος Γρηγόριος, ἄριστος μελετητὴς καὶ γνώστης τῆς ἑλληνικῆς φιλοσοφίας, ἀπαντᾷ μὲ μία χαρακτηριστικὴ ἐπισήμανσή του στὸν «Επιτάφιον εἰς τὸν Μέγαν Βασίλειον», τὴν ὁποία παρathέτω σὲ νεοελληνικὴ ἀπόδοση ἀπὸ τὸν Καθηγητὴ Εὐάγγελο Θεοδώρου: «Νομίζω πὼς ἔχει γίνεῖ παραδεκτὸ ἀπ' ὅλους τοὺς συνετοὺς ἀνθρώπους ὅτι ἡ παιδεία εἶναι τὸ πρῶτο ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ ποὺ ἔχουμε. Καὶ ὄχι μόνον ἡ χριστιανικὴ μας παιδεία, ποὺ εἶναι ἡ ἐκλεκτότερη καὶ ἐπιδίδωκε τὴ σωτηρίαν καὶ τὸ κάλλος τῶν θείων πραγμάτων, τὰ ὁποῖα μόνον μὲ τὸν νοῦ συλλαμβάνονται. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξωχριστιανικὴ παιδεία, τὴν ὁποία πολλοὶ χριστιανοί, ἔχοντας σχηματίζει λανθασμένη ἀντίληψη γι' αὐτήν, τὴν περιφρονοῦν, ἐπειδὴ, λέγουν, κρύβει δόλιους σκοπούς, εἶναι ἐπικίνδυνη καὶ ἀπομακρύνει ἀπὸ τὸν Θεό. Γιατί, ὅπως ἀκριβῶς δὲν πρέπει νὰ περιφρο-

νοῦμε τὸν οὐρανό, τὴ γῆ καὶ τὸν ἀέρα, καὶ ὅσα ὑπάρχουν σ' αὐτά, ἐπειδὴ μερικοὶ ἔχουν σχηματίζει λανθασμένη ἀντίληψη καί, ἀντὶ νὰ λατρεύουν τὸν Θεό, λατρεύουν τὰ δημιουργήματά Του, ἀλλὰ ἀφοῦ παίρνουμε ἀπ' αὐτὰ ὅ,τι εἶναι χρήσιμο γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὴν ἀπόλαυσή μας, ἀποφεύγουμε ὅ,τι εἶναι ἐπικίνδυνο... κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο καὶ ἀπὸ αὐτὰ ποὺ μᾶς προσφέρει ἡ ἐξωχριστιανικὴ παιδεία παραδεχτήκαμε ὅ,τι εἶναι χρήσιμο στὴν ἔρευνα καὶ στὶς θεωρητικὲς ἀναζητήσεις, ἐνῶ ἀποκρούσαμε καθετὶ ποὺ ὁδηγεῖ στὴν εἰδωλολατρεία, στὴν πλάνη καὶ στὸ βάθος τῆς καταστροφῆς. Μάλιστα ἀπὸ τὴν ἐξωχριστιανικὴ παιδεία ἔχουμε καὶ ὠφεληθεῖ στὴν εὐσέβεια καὶ στὴ λατρεία τοῦ Θεοῦ, γιατί γνωρίσαμε καλὰ τὸ ἀνώτερο ἀπὸ τὸ χειρότερο καὶ ἔχουμε κάμει δύναμη τῆς διδασκαλίας μας τὶς ἀδυναμίες ἐκείνης. Λοιπόν, δὲν πρέπει νὰ περιφρονοῦμε τὴν παιδείαν, ἐπειδὴ μία τέτοια περιφρόνηση φαίνεται καλὸ σὲ μερικοὺς. Ἀντίθετα, πρέπει νὰ θεωροῦμε ἀμαθεῖς καὶ ἀμόρφωτους τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἔχουν αὐτὴ τὴν ἀντίληψη».

Μ' αὐτὸν τὸν ὥραϊο τρόπο ὁ Ἅγιος συνιστᾷ τὴν «θύραθεν» ἢ «ἐξωθεν» παιδείαν, δηλαδὴ τὰ ἑλληνικὰ γράμματα ἀπὸ τὸν Ὅμηρο μέχρι τοὺς κλασσικοὺς συγγραφεῖς, ὡς εἰσαγωγικὴ καὶ ὡς συμπληρωματικὴ πρὸς τὴν ἀνώτερη ἀγωγή ποὺ εἶναι ἡ χριστιανικὴ. Σχετικὰ μὲ τὸ αἶτημα τοῦ Ἰουλιανοῦ νὰ μὴ διορίζονται οἱ Χριστιανοὶ ὡς δάσκαλοι τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ὁ Γρηγόριος ἔγραψε δύο πολὺ ἐνδιαφέροντα κείμενα μὲ τὸν τίτλο «Πρὸς Ἰουλιανὸν Βασιλέα Σηπλιτευτικὸς» καὶ μὲ ἀρίθμηση Α' καὶ Β'. Στὸν Α' Σηπλιτευτικὸ, ἀφοῦ ἀναλύει μὲ θαυμαστὴ γνώση τὶ ἀπορρίπτουν οἱ Χριστιανοὶ καὶ τὶ διατηροῦν ἀπὸ τὰ κείμενα τῶν Ἀρχαίων, ἀπευθύνει πρὸς τὸν Ἰουλιανὸ τὸ ρητορικὸ ἐρώτημα: «Τίνος τοῦ ἐλλνίζειν εἰσὶν οἱ λόγοι;» Δηλαδὴ ποιὸς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διδάσκει καὶ νὰ μελετᾷ τὰ ἀρχαῖα ἑλληνικὰ κείμενα; Καὶ συνεχίζει: «Ἡ θὰ μᾶς πεῖς ὅτι εἶναι δικαίωμα μόνον τῶν ὁπαδῶν

τῆς ἀρχαίας θρησκείας ἢ ὅλου τοῦ ἔθνους». Καὶ δίνει ἀμέσως ὁ Γρηγόριος τὴν ἀπάντη-
ση: «Δὲν εἶναι δικαίωμα μόνον τῶν ὁπαδῶν
τῆς ἀρχαίας θρησκείας ἡ διδασκαλία τῶν
ἐλληνικῶν κειμένων».

Κατὰ τὸν Γρηγόριο, τὸ δικαίωμα αὐτὸ
τὸ ἔχουν ὅσοι πιστεύουν ὅτι ἀνήκουν στὸ
«ἔθνος» κατὰ τὴν ὁρολογία ποὺ ὁ ἴδιος
χρησιμοποιεῖ. Πρόκειται γιὰ τὸν πρῶτο χρι-
στιανικὸ ὀρισμὸ περὶ ἔθνος, ὅπου ὁ Ἅγιος
προσδίδει ἔννοια πολιτιστική, μορφωτική
καὶ ὄχι φυλετική, βιολογική. Αἰσθάνεται
ὅτι καὶ ὁ ἴδιος ἀνήκει σ' αὐτὸ τὸ ἔθνος τοῦ
Οἰκουμενικοῦ Ἑλληνισμοῦ, ποὺ ὅπως μαρ-
τυρεῖ καὶ ἡ ἐτυμολογία τῆς λέξεως εἶναι κοι-
νότητα ἡθῶν καὶ ἐθίμων (ἔθνος: ἀπὸ τῆ λέξης

ἔθος=συνθήθεια). Μία πολιτιστικὴ κοινότητα
εἶναι ὁ Ἑλληνισμὸς κατὰ τὸν Ἅγιο Γρηγόριο
θεμελιωμένη ἐπάνω στὴν ἐλληνικὴ κλασικὴ
παιδεία καὶ στὴν Ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ
ἀγωγή. Αὐτὸ ἦταν καὶ τὸ μορφωτικὸ πρότυ-
πο τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, τὸ ὁποῖο δυστυχῶς
ἐγκαταλείπεται στὶς ἡμέρες μας.

Τὴν εὐγνώμοσύνη του γιὰ τὴν Ἑλλάδα
ὅπου σπούδασε (Ἀθήνα) καὶ τὴν ἐκτίμησή
του γιὰ τοὺς Ἕλληνες ποὺ γρήγορα καὶ ἀβί-
αστα δέχθηκαν τὸν Χριστιανισμὸ ἐκφράζει ὁ
Ἅγιος Γρηγόριος σὲ ἓνα ἐπίγραμμά του ἀπὸ
τὴ σειρά «Ἐπη εἰς ἑαυτόν». Μιμούμενος ἀρι-
στοτεχνικὰ τὰ ἀρχαιοελληνικὰ ἐπιγράμματα
γράφει: «Ἑλλὰς ἐμή, νεότης τε φίλη, καὶ
ὅσα πέπασμαι καὶ δέμας ὡς Χριστῷ εἷξα-

τε προφρονέως». Που σημαίνει: «Ελλάδα μου, αγαπημένη, όπου πέρασα τη νεότητά μου και όσα με συγκροτούν και σώμα μου, σᾶς αγαπῶ, διότι προθύμως δοθήκατε στὸν Χριστό!» Αὐτὸ εἶναι τὸ τελικὸ κριτήριό γιὰ κάθε παιδευτικὸ ἀγαθὸ ποὺ προσφέρει ἡ ἐλληνικὴ παιδεία, μᾶς λέγει ὁ Ἅγιος. Ἡ ἀναφορὰ στὸν Χριστό, ὁ πνευματικὸς προσανατολισμὸς μᾶς πρὸς τὸν ἀληθινὸ Θεὸ καὶ τὸ Εὐαγγέλιό του. Ἡ ἐλληνικὴ παιδεία εἶναι ἓνα πολὺ χρήσιμο ἐργαλεῖο ἀρκεῖ νὰ ὀδηγεῖ στὴν χριστιανικὴ ἀγωγή καὶ νὰ μὴ μᾶς ἀποκόπτει ἀπὸ αὐτή.

Ἔτσι μὲ τὴ βοήθεια τῶν μεγάλων Πατέρων καὶ μὲ τὴν συνεισφορὰ τῶν δασκάλων τοῦ Γένους καὶ τοῦ πιστοῦ λαοῦ δημιουργήθηκε ἡ ἐλληνορθόδοξη παιδεία. Σ' αὐτὸ τὸ πνευματικὸ καὶ ἠθικὸ ἔρεισμα στηρίχθηκε ὁ Ἑλληνισμὸς σὲ καλὲς ἀλλὰ καὶ σὲ δύσκολες στιγμὲς καὶ αὐτὸ τὸ πολιτιστικὸ ἀγαθὸ προσέφερε μὲ οἰκουμενικὴ διάθεση σὲ ἄλλους λαοὺς. Ἡ ἐλληνορθόδοξη παιδεία τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν εἶναι ταυτοχρόνως πανανθρώπινη καὶ ἐλληνικὴ, διαχρονικὴ καὶ ἐπίκαιρη. Γι' αὐτὸ μπορεῖ νὰ μᾶς κρατήσει ὀρθοίους καὶ σήμερα ἀπέναντι στὴν ὑλιστικὴ καὶ ἰσοπεδωτικὴ παγκοσμιοποίηση.

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας τοῦ 1821

Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί,

ρησκευτικὴ
καὶ ἔθνικὴ
εἶναι ἡ ση-

μερινὴ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς
Παρθένου Μαρίας καὶ τοῦ ξεσπκω-
μοῦ τοῦ δούλου Γένους. Ἕνας κοινὸς
ἐορτασμὸς γεγονότων ποὺ μπορεῖ νὰ
ἀπέχουν 1.800 χρόνια μεταξύ τους,
ἀκτινοβολοῦν ὅμως τὴν ἐλπίδα
καὶ τὴν αἰσιοδοξία γιὰ τὸ μέλλον,
τὸ πνευματικὸ καὶ τὸ ἐθνικὸ, στὸ
ἀνοιξιότικο καὶ εὐοίωνο περιβάλ-
λον τοῦ Μαρτίου, ποὺ εὐαγγελίζε-
ται ἓνα ἀκόμη ξύπνημα, ἐκεῖνο τῆς
φύσης μετὰ τὴ χειμερινὴ νάρκη.

Ἡ σηματοδότηση αὐτή, εἶναι ποὺ ἔκανε τοὺς προγόνους μας νὰ ὀρίσουν ὡς ἡμέρα ἔναρξης τῆς Ἐπανάστασης τοῦ 1821 τὴν ἐορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, παρ' ὅτι ὡς γνωστὸν οἱ πολεμικὲς ἐπιχειρήσεις εἶχαν ἀρχίσει λίγο νωρίτερα, μὲ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς Καλαμάτας, στὶς 23 Μαρτίου. Καὶ αὐτὸ ἐπειδὴ παλαιὰ παράδοση τοῦ Γένους, ἥδη ἀπὸ τὰ Βυζαντινὰ χρόνια, συνδύαζε τὶς μεγάλες ἱστορικὲς στιγμὲς μὲ μεγάλους ἐορτολογικοὺς σταθμούς, καὶ μάλιστα μὲ Θεομητορικὲς ἐορτές, κατὰ τὶς ὁποῖες τιμοῦσαμε τὴν Θεοτόκο, τὴν Ὑπέρμαχο Στρατηγὸ καὶ τὴν Ἀπροσμάχητο Προστασία μας.

Ἡ διπλὴ αὐτὴ ἐορτὴ, μὲ τὴν πολλαπλὴ σημασιοδότησή της, δίνει τὴν εὐκαιρία πολλῶν καὶ σημαντικῶν στοχασμῶν, ἰδίως στὶς κρίσιμες περιστάσεις ποὺ σήμερα βιώνει ἡ Πατρίδα μας. Δείχνει τὴν ἀξία τῆς πίστεως ὡς βάσης τοῦ ἀγώνα γιὰ ἐλευ-

θερία καὶ ἀξιοπρέπεια, ἀλλὰ καὶ τὴ σημασία ποὺ ἔχει ὁ συνδυασμὸς τῆς πνευματικῆς ἐκκλησιαστικῆς μὲ τὴ δημόσια ζωὴ γιὰ τὸ Γένος μας. Διαχρονικά, σὲ ὅλες τὶς μεγάλες στιγμὲς τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὁ συνδυασμὸς αὐτὸς ἦταν ἐνεργὸς καὶ ἔδρασε ἐνεργητικὰ γιὰ ὅλους μας.

Δείχνει ἀκόμη τὴν σημασία τῆς ἐνότητος, αὐτὴν ποὺ ἡ Ἐκκλησία ὑπογραμμίζει τονίζοντας ὅτι ὅλοι εἴμαστε ζωντανὰ κομμάτια τοῦ κοινοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ. Μίας ἐνότητος ποὺ ὅταν χάθηκε ἐπέφερε δεινὰ ἐμφυλίων σπαραγμῶν στὸ ἐσωτερικὸ τῶν ἐπαναστατῶν, καὶ κόντεψε νὰ ὀδηγήσει στὴν καταστολὴ τῆς ἐπανάστασης, ἡ ὁποία διασώθηκε κυριολεκτικὰ «ὡς ἐκ θαύματος».

Δείχνει, τέλος, τὴν ἀξία τῆς παράδοσης, αὐτῆς ποὺ καὶ ἡ Ἐκκλησία μας θεωρεῖ ὡς στήριγμά της. Τῆς παράδοσης ποὺ

συνδέει τὸ παρελθὸν μὲ τὸ παρὸν καὶ ἀποτελεῖ ἄψευδὴ ὁδηγὸ γιὰ τὸ μέλλον, καὶ μάλιστα σὲ λαοὺς μὲ μακραιώνη καὶ διαχρονικὰ σπουδαία προσφορά στὸν πολιτισμὸ καὶ στὴν ἀνθρωπότητα, ὅπως ὁ δικός μας. Τῆς παράδοσης ποὺ ἀπετέλεσε στήριγμα καὶ ἀπαντοχὴ τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ 1821, ὅπως δείχνουν τὰ ἀπομνημονεύματά τους, καὶ ἰδιαίτερως τὰ κείμενα τοῦ στρατηγοῦ Ἰωάννη Μακρυγιάννη, καὶ ἡ ὁποία ἀποτελεῖ βασικὴ συνισταμένη καὶ τῆς σημερινῆς μας πολιτικῆς, ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς ταυτότητας καὶ ἰδιοπροσωπίας. Καὶ εἶναι ἀκριβῶς αὐτὴ ἡ παράδοση ποὺ συνέχει, ποὺ συνδέει τὸν θρησκευτικὸ καὶ τὸν ἐθνικὸ χαρακτήρα τῆς σημερινῆς ἐορτῆς, ποὺ διδάσκει καὶ νοθετεῖ ὅλους ἐμᾶς καὶ ποὺ μᾶς βοηθᾷ νὰ βλέπουμε μὲ αἰσιοδοξία καὶ νὰ σχεδιάζουμε μὲ εὐθυκρισία τὸ κοινὸ μας μέλλον, τόσο στὸν πνευματικὸ, ὅσο καὶ στὸν ἐθνικὸ τομέα καὶ ὀρίζοντα.

«Εορτὴν καὶ πανήγυριν ἄγομεν σήμερον», ἡμέρα ὑπερηφανείας καὶ κλέους προγονικοῦ, ἀλλὰ καὶ ἡμέρα ἀναγκαίης περισυλλογῆς καὶ σκέψης. Μὲ ἀφορμὴ τὴν ἐορτὴ μας, ἃς ἀναλογιστοῦμε ὅλα ἐκεῖνα ποὺ μᾶς ἐνώνουν, καὶ ἃς χαράξουμε τὴν

πορεία μας στὸ πνευματικὸ πέλαγος καὶ στὸν ἐθνικὸ στίβο, στὰ πλαίσια ἐνὸς διμέτρου ἀγῶνα κατὰ τῆς ἀμαρτίας καὶ τῆς πτώσης, καὶ κατὰ ὧν ἐκείνων ποὺ θέλουν ὡς Γένος νὰ μᾶς ἀφανίσουν, νὰ μᾶς ἀφομοιώσουν καὶ νὰ μᾶς ὑποτάξουν.

Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου ἀνοίξε τὸν δρόμο γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τοῦ σωτηρίου σχεδίου τῆς Θείας Οἰκονομίας. Ἡ Ἐπανάσταση τοῦ 1821 ὑπῆρξε ἡ ἀφετηρία ἐξελίξεων ποὺ κατέληξαν στὴν ἀπόκτηση τῆς ἐλευθερίας καὶ στὴν ἐκπλήρωση τῶν ὁραμάτων καὶ τῶν προσδοκιῶν τοῦ Γένους: καὶ τὰ δύο ἐορταζόμενα γεγονότα, αὐτονόματα γεννοῦν τὴν ἰδέα τῆς δικῆς μας εὐθύνης ἀπέναντί τους.

Ἡ δική μας ὑπεύθυνη στάση ἀπαιτεῖ μετάνοια, ἐσωτερικὴ μεταμόρφωση, ἐνότητα, ὑπομονή, προσήλωση στὴν παράδοση καὶ τὸν ἀγῶνα. Μόνον ἔτσι θὰ ἔχουμε ἀνταποκριθεῖ στὶς πνευματικὲς καὶ ἐθνικὲς προκλήσεις ποὺ ἡ σημερινὴ διπλὴ ἐορτὴ θέτει πανηγυρικὰ ἐνώπιόν μας.

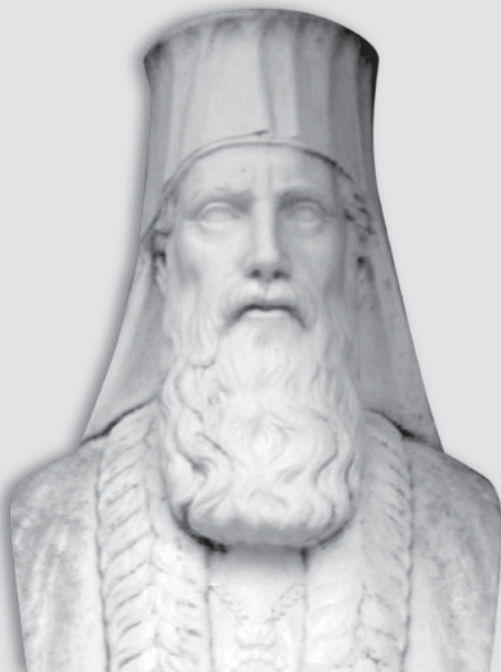
Χρόνια πολλὰ καὶ εὐλογημένα σὲ ὅλους!

Ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος σκέπη καὶ προστασία μας!

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης

Ὁ Μητροπολίτης
† ὁ Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Παντελεήμων

Ἐπίσκοπος Σαλώνων Ἡσαΐας: Στρατιώτης τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Πατρίδος

Γεωργίου Ι. Στούκη
Φιλολόγου - ΜΑ Θεολογίας

Ἐῖναι ἀναμφισβήτητο ὅτι κάθε γεγονός ποὺ σχετίζεται μὲ τὴν ἱστορικὴ πορεία ἑνὸς λαοῦ γίνεται ἀντικείμενο μελέτης καὶ ἐρμηνείας ἀπὸ τοὺς εἰδικούς, οἱ ὁποῖοι προβαίνουν σὲ διαφορετικὲς διαπιστώσεις ὁ καθένας. Χαρακτηριστικὸ παράδειγμα ἀποτελεῖ ἡ Ἐπανάσταση τοῦ 1821 καὶ ὁ ρόλος τοῦ Κλήρου σ' αὐτήν. Δυστυχῶς, στὶς μέρες μας ἱκανὴ μερίδα ἱστορικῶν ἀποσιωπᾷ ἢ ὑποβαθμίζει τὸν ρόλο τοῦ Κλήρου στὰ χρόνια τοῦ Ἀγῶνα.

Ἡ συμμετοχὴ τῶν Κληρικῶν στὸν Ἀγῶνα τοῦ Ἑθνικοῦ ἀποτελεῖ δεῖγμα αὐτοθυσί-ας. Μελετώντας κανεὶς τὶς ἱστορικὲς πηγὲς διαπιστώνει ὅτι ἀρκετοὶ Ἀρχιερεῖς καὶ Κληρικοὶ ὑπέστησαν ποικίλες διώξεις, ἐκτελέστηκαν ἢ ἔπεσαν στὸ πεδίο τῶν μαχῶν. Ὁ Γάλλος πρόξενος Πουκεβίλ ἀναφέρει χαρακτηριστικὰ ὅτι οἱ κληρικοὶ θύματα τοῦ Ἀγῶνα ἀγγίζουν τοὺς ἑξὶ χιλιάδες.

Στὴν κατηγορίᾳ αὐτὴ ἀνήκει καὶ ὁ Ἐπίσκοπος τῶν Σαλώνων (σημερινὴ Ἀμφισσα) Ἡσαΐας, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ἀγνὸς πατριώτης, πολεμάρχης κληρικὸς καὶ ἐθνικὸς κήρυκας τῆς Ἐπανάστασης τοῦ 1821.

Ὁ παπὰ Στάθης ἀπὸ τὴν Δεσφίνα ἀπέκτησε μὲ τὴ γυναῖκα του τὴν Ἀρχόντω τρεῖς γιούς καὶ δύο κόρες. Ὁ τρίτος γιὸς (Ἡσαΐας) γεννήθηκε τὸ 1778 καὶ ὁ παπὰ Στάθης τοῦ ἔδωσε τὸ ὄνομα Ἡλίας. Ὁ νεαρὸς Ἡλίας σὲ ἡλικία δεκαοκτῶ ετῶν πηγαίνει στὰ Σάλωνα, ὅπου δίδασκε ὁ καλὸς γέρονς Γεράσιμος Λύτσιας. Τὸ 1797 ἐγκαταλείπει τὰ Σάλωνα γιὰ νὰ ἀκολουθήσει τὸ μοναχικὸ βίον στὴν μονὴ τοῦ Προδρόμου στὴ Δεσφίνα, λαμβάνοντας τὸ μοναχικὸ ὄνομα Ἡσαΐας. Στὴ συνέχεια ἐγκαθίσταται στὸ μοναστήρι τοῦ Ὁσίου Λουκά, ὅπου μόναζε ὁ ἀδελφός του. Ἐκεῖ τὶς ἐλεύθερες ὥρες τοῦ μελετᾷ στὴ βιβλιοθήκῃ τῆς μονῆς. Ἡ δίψα του, ὅμως, γιὰ μάθησι παραμένει ἄσβεστη μέσα του, γι'

αυτό και καταφεύγει στα Γιάννενα, μεγάλο πνευματικό κέντρο εκείνης της περιόδου.

Καθοριστικό γεγονός για την επίτευξη αυτού του στόχου, στάθηκε το φερμάνι του Ἀλῆ Πασᾶ τῶν Ἰωαννίνων, ὁ ὁποῖος χρωστοῦσε χάρη στὴν οἰκογένεια τοῦ Ἡσαΐα. Παρόλο που εἶχαν περάσει πολλὰ χρόνια ἀπὸ κείνη τὴν βραδιά πὺ ὁ παπὰ Στάθης εἶχε σώσει τὴ ζωὴ τοῦ Ἀλῆ, ὁ πασὰς δὲν ξέχασε τὸ καλὸ πὺ τοῦ εἶχε κάνει. Ἔτσι μὲ φερμάνι ζήτησε νὰ φέρουν στὰ Ἰωάννινα τὰ παιδιὰ τοῦ σωτήρα του, προκειμένου νὰ βγάλει μέρος ἀπὸ τὴν ὑποχρέωσή του. Ὁ Ἡσαΐας, ὁ ὁποῖος ποθοῦσε τὴ συνέχιση τῶν σπουδῶν, θεώρησε ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ μία μεγάλη εὐκαιρία!

Ἔτσι ὁ καλὸγερος τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ βρίσκεται πλεόν στα Γιάννενα, στὸ πιὸ φημισμένο κέντρο μὲ δασκάλους τοῦ τὸν Μπαλάνο καὶ τὸν Ἀθανάσιο Ψαλῖδα. Ἡ προκοπὴ του στὰ γράμματα ἦταν μεγάλη γι' αὐτὸ κι ὁ πασὰς τὸν στέλνει στὴ Βασιλεῦσα γιὰ τὴ συμπλήρωση τῶν σπουδῶν του. Ἐκεῖ θὰ ἔρθει σὲ ἐπαφὴ μὲ λόγιους Φαναριώτες καὶ τὸν Πατριάρχην Γρηγόριον τὸν Ε΄, ὁ ὁποῖος τὸν χειροτόνησε ἱερέα καὶ ἀπὸ τότε ξεκινᾷ ἀνάμεσα στοὺς δύο ἄνδρες μία βαθιὰ φιλία.

Μὲ τὸ πέρας τῶν σπουδῶν τοῦ ἐπιστρέφει πίσω στὴν ἐπαρχία τῆς Δεσφίνας γιὰ νὰ ἀφοσιωθεῖ ἐξ ὁλοκλήρου στὰ ἱερατικά του καθήκοντα. Ὁ Ἀλῆς, μόλις πληροφορήθηκε τὴν ἔλευσὶ τοῦ στὴν κωμόπολη τῆς Δεσφίνας, τὸν διόρισε διοικητὴ τῆς περιφέρειας. Ἡ σχέση τοῦ μὲ τὸν Σουλτάνο δὲν ὑπῆρξε ἡ ἀφορμὴ γιὰ ν' ἀγαπήσει τὴν ἐξουσία ἢ τὰ πλούτη τοῦ δυνάστη, ἀλλὰ τὴν ἐκμεταλλεύτηκε πρὸς ὄφελος τῶν ὑποδούλων τῆς περιοχῆς. Ἡ δράση πὺ ἀνέπτυξε ἦταν πολὺ σημαντική.

Τὴν περίοδο ἐκείνη, πεθαίνει ὁ Ἐπίσκοπος Σαλῶνων Ἰωακείμ, καὶ ὁ λαὸς ἀξίωσε ἀπὸ τὸν Πατριάρχην Γρηγόριον τὸν Ε΄ νὰ χειροτονηθεῖ Ἐπίσκοπος ὁ Ἡσαΐας. Ὁ Ἀλῆς, πληροφορούμενος τὸν θάνατο τοῦ Ἰωακείμ,

στέλνει κι ἐκεῖνος γράμμα στὸν Πατριάρχην μὲ τὸ ὁποῖο τὸν παρακαλεῖ ν' ἀναλάβει τὸν ἐπισκοπικὸ θρόνο ὁ Ἡσαΐας, μὲ σκοπὸ νὰ δημιουργήσει ἓνα περιβάλλον ἀπὸ δικούς του ἀνθρώπους, ὥστε νὰ ἐλέγχει τὴν περιοχή, πρᾶγμα φυσικὰ πὺ δὲν κατέστη δυνατόν!

Τὸ 1818, σὲ ἡλικία σαράντα ἐτῶν ὁ Ἡσαΐας χειροτονεῖται Ἐπίσκοπος Σαλῶνων καὶ ἔκτοτε ξεκινᾷ μία νέα περίοδος γιὰ τοὺς Χριστιανοὺς τῆς ἐπαρχίας. Σὲ σύντομο χρονικὸ διάστημα ὁ Ἡσαΐας θὰ διακριθεῖ ὅχι μόνο γιὰ τὰ ἱεροκρυπτικά καθήκοντα καὶ τὰ φιλόπρωπα αἰσθήματά του, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ἀγάπη του γιὰ τὴ σκλαβωμένη πατρίδα.

Τὸ δεύτερο ἔτος τῆς ἀρχιερατείας του θὰ εἰσχωρήσει στοὺς κόλπους τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας. Τὸ Ἐπισκοπεῖο του θὰ γίνῃ κέντρο μύησης πολλῶν στοὺς σκοποὺς τῆς Ἑταιρείας. Ὁ Ἱεράρχης θὰ ἐξελιχθεῖ σ' ἓναν ἀπὸ τοὺς κυριώτερους ἐκφραστὲς τῆς. Σ' αὐτὸν καταφθάνουν οἱ ὀπληρχηγοὶ τῶν γύρω περιοχῶν καὶ ἀπ' αὐτὸν ξεκινοῦσαν ὅλες οἱ ὁδηγίες πρὸς τοὺς Προκρίτους.

Ἡ καίρια θέση πὺ κατεῖχε ὁ Σαλῶνων Ἡσαΐας στοὺς κόλπους τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας διαφαίνεται καὶ μέσα ἀπὸ τὴν ἀλληλογραφία πὺ διατηροῦσε μὲ τὸν Πατριάρχην Γρηγόριον τὸν Ε΄. Τὸ γράμμα αὐτὸ ἀποδεικνύει τὴν ἔνθερμο συμμετοχὴ τοῦ Ἡσαΐα στὸ ξεσηκωμὸ τοῦ Γένους, ἀφοῦ ἀπὸ τὴν πρώτη κιόλας στιγμὴ τῆς μῆσεως του στοὺς σκοποὺς τῆς Ἑταιρείας εἶχε ἐπιδοθεῖ σ' ἓναν ἀγῶνα συγκέντρωσης πολεμοφοδίων, ὅπως μολυβιοῦ καὶ χαρτιοῦ, τὰ ὁποῖα ἀποθήκευε σὲ σπηλιὲς γύρω ἀπ' τὸ μοναστήρι τοῦ Προφήτη Ἠλία Παρνασσίδος ἀκόμη καὶ στὴν ἀγορὰ πετσιῶν πὺ εἶχε φέρει ἀπὸ τὴν Οὐγγαρία, γιὰ τὰ τσαρούχια τῶν αὐριανῶν πολεμιστῶν.

Στὸ διάστημα αὐτὸ ὁ Δεσπότης λαμβάνει προφορικὸ μῆνυμα ἀπ' τὸν Πατριάρχην νὰ πάει στὴν Κωνσταντινούπολη, μὲ πρόσχημα τὴν ἐπίλυση ὀρισμένων διαφορῶν τῆς Μονῆς τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ. Ξεκινᾷ τὸ ταξίδι

του γιὰ τὴν Πόλη στὶς ἀρχὲς τοῦ 1821 μαζί με τὸν ἀδελφὸ του Θεοδοσίο καὶ τὸν ἡγούμενο τῆς Μονῆς Ἰωάσαφ Χατζή.

Ὁ ἱστορικὸς τῆς Μονῆς Γεώργιος Π. Κρέμος περιγράφει ὡς ἐξῆς τὴν μετάβαση τοῦ Ἡσαΐα στὴν Κωνσταντινούπολη καὶ τὴν ἐπιστροφή του ἀπ' αὐτή: «Συσκεψάμενοι δὲ μετὰ τοῦ πατριάρχου, λαβόντες τὴν ἐμπιστευτικὴν ἀποστολὴν πρὸς ἐξέγερσιν τῆς ἐπαναστάσεως καὶ ἐφοδιασθέντες μετὰ τῶν οἰκείων ἐπιστολῶν καὶ ἐγγράφων τῶν τε ἐταίρων καὶ τοῦ πατριάρχου κατῆλθον εἰς τὴν Μονὴν περὶ τὸν Μάρτιον».

Στὶς 11 τοῦ Μάρτη, ἐπέστρεψε στὸ λιμάνι ποὺ βρισκόταν ὁ ἐλαιώνας τῆς Μονῆς κοντὰ στὴ σημερινὴ Ἀντικυρά, ὅπου ὑπῆρχε μετόχι τῆς Μονῆς. Ἀπὸ κεῖ κατευθύνθηκε πρὸς τὴ Μονὴ τοῦ Ὁσίου Λουκά. Τὸ ἴδιο βράδυ συναντήθηκε στὸν γυναικωνίτη τῆς μονῆς μετὰ τὸν Διάκο, τὸν Ζαρεΐφη, καὶ ἀδελφούς τῆς Μονῆς.

Στὴ συνέχεια, πῆρε τὸ δρόμο πρὸς τὰ Σάλωνα, γιὰ νὰ ἐνημερώσει τοὺς καπεταναίους τῆς περιοχῆς. Ἐπειτα ἐπέστρεψε καὶ πάλι στὸν Ὁσίον Λουκά, ὅπου τέλεσε τὴν 27η Μαρτίου 1821 τὴν Θεία Λειτουργία. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας ἐφθασε στὸ μοναστήρι τοῦ Προφήτη Ἠλία Παρνασσίδος, ἀπ' τὸ ὁποῖο ξεκίνησε ὁ Γερο-Πανουργιάς γιὰ ν' ἀπελευθερώσει τὰ Σάλωνα καὶ νὰ κλείσει στὸ Κάστρο τοὺς Τούρκους.

Τὴν 1η Ἀπριλίου 1821 ὁ Ἡσαΐας μετὰ τὸν Ταλαντίου Νεόφυτο καὶ τῶν Ἀθηνῶν Διονύσιο, θὰ τελέσουν δοξολογία στὸ Ναὸ τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς στὴ Λιβαδεΐα, γιὰ νὰ ἐορτάσουν τὴν ἑναρξιν τοῦ ἀγῶνα, ἀνακηρύσσοντας Ἀρχηγὸ τοῦ Στρατοῦ τὸν Ἀθανάσιο Διάκο. Ἐπειτα, ἐπέστρεψε καὶ πάλι στὰ Σάλωνα. Ἡ ὥρα ἦταν κρίσιμη διότι ἔπρεπε νὰ ἐτοιμάσει τὴν ἄμυνα.

Ὁ Γερο-Πανουργιάς εἶχε πάρει τὸ κάστρο τῶν Σαλῶνων ἀνήμερα τοῦ Πάσχα, στὶς 10 Ἀπριλίου τοῦ 1821. Οἱ πολεμιστὲς

τοῦ Πανουργιά ἀρματώθηκαν ἀπ' τὰ λάφυρα καὶ πηγαίνουν νὰ συναντήσουν τὸν Διάκο καὶ τὸν Δυοβουνιώτη στὸ Ζητούνι. Μαζί τους στὸν ἀγῶνα, θὰ ζωστεῖ τὰ ἄρματα καὶ ὁ Ἡσαΐας ὡς ἀπλὸς στρατιώτης, ἀποδεικνύοντάς τους ἔτσι ὅτι καμία ἀξία δὲν ἔχει ἡ ζωὴ χωρὶς ἐλευθερία καὶ ἀξιοπρέπεια.

Στὴ μάχη τῆς Χαλκωμάτας τὰ στρατεύματα τοῦ Ὁμῆρ Βρυῶνη κατατρόπωσαν τοὺς λιγοστοὺς Ἕλληνες ἀγωνιστές. Ὁ Γερο-Πανουργιάς τραυματίστηκε. Ὁ ἀδελφὸς τοῦ δεσπότη ὁ παπὰ Γιάννης ἔπεσε νεκρός. Ὁ Ἡσαΐας τραυματίστηκε καὶ αὐτὸς θανάσιμα. Ὁ ἔφορος τοῦ στρατοῦ Μαρκόπουλος, βλέποντας λαβωμένο τὸν Ἡσαΐα, τὸν σήκωσε στὸν ὦμο του καὶ ἄρχισε νὰ τρέχει. Ὁ δεσπότης, βλέποντας τὸ μάταιο τῶν κόπων τοῦ λέγει: «Ἀφσέ με τέκνον μου καὶ σῶσον τουλάχιστον τὸν ἑαυτὸν σου ὡς χρησιμώτερον...». Κοντὰ στὴν πηγὴ τῆς Χαλκωμάτας, γνωστὴ καὶ σήμερα ὡς «δεσποτόβρυση», ἀκούμπησε τὸν λαβωμένο Ἡσαΐα ὁ Μαρκόπουλος καὶ ὁ δεσπότης ἀναφώνησε: «Παναγία μου, σῶσε τουλάχιστον τὴν Πατρίδα...». Μετὰ ἀπὸ λίγο κατέφθασαν οἱ Τοῦρκοι καὶ μετὰ τὰ γιγατάνια τους τὸν ἀποτελεΐωσαν.

Ὅταν τὴν ἄλλη μέρα οἱ Τοῦρκοι ὀδήγησαν στὸ σουβλί τὸν Διάκο τοποθέτησαν πλάι του, ὡς τρόπαιο τὰ κεφάλια ἐβδομήντα ἐννιά Ἑλλήνων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τοῦ Δεσπότη τῶν Σαλῶνων. Αὐτὸ ἦταν τὸ τέλος τοῦ ἐθνομάρτυρα Ἡσαΐα, ὁ ὁποῖος παρέδωσε τὴν ἀγία του ψυχὴ στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ, μαχόμενος ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος παραμένοντας προσπλωμένος στὶς ἀξίες καὶ τὰ ἰδανικά τοῦ Ἑθνους.

Ὁ Σαλῶνων Ἡσαΐας, ὑπῆρξε πρωτοπόρος κληρικὸς τοῦ Ἀγῶνα καὶ ὁ πρῶτος δεσπότης ποὺ ἔπεσε σὲ μάχη γιὰ τὴν Ἑθνικὴ Ἀνεξαρτησία.

Ἡσαΐου, Ἐπισκόπου τῆς πάλαι ποτὲ δι-
αλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Σαλῶνων αἰωνία ἡ
μνήμη...

Ἑκκλησιαστικὲς εἰδήσεις

Ἐπιμέλεια: Διάκονος Νεκτάριος Δημητρόπουλος

Πνευματικὴ κίνηση Ἰανουαρίου-Μαρτίου 2015

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ 2015

Τὴν Πέμπτη, 1^η Ἰανουαρίου 2015, ὁ Μητροπολίτης μας ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ὅπου προέστη τῆς Δοξολογίας γιὰ τὴν Πρώτη ἡμέρα τοῦ Νέου Ἔτους, μὲ τὴ συμμετοχὴ τῶν Τοπικῶν Ἀρχῶν καὶ ἐκπροσώπων τοῦ Στρατοῦ, τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, τῶν Δικαστικῶν καὶ Πρυτανικῶν Ἀρχῶν. Στὴ συνέχεια ὁ Σεβασμιώτατος μετέβη στὴν Ἀντιπεριφέρεια, ὅπου εὐλόγησε τὴν Ἀγιοβασιλόπιτα.

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ

Τὴν Τρίτη, 6^η Ἰανουαρίου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἱερούργησε στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου. Μετὰ τὴν Θεία Λειτουργία μετέβη στὴν δεξαμενὴ τῆς πόλεως, ὅπου ἀγίασε τὰ ὕδατα.

Ἀκολούθως, μετέβη στὸ λιμάνι τῆς Μαρωνείας, ἐν συνεχείᾳ στὸ λιμάνι τοῦ Φαναρίου καὶ στὸν ποταμὸ Κομφᾶτο, ὅπου ἐτέλεσε τὴν ἀκολουθία τῆς ρίψεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ μὲ τὴν συμμετοχὴ τῶν τοπικῶν Ἀρχόντων καὶ πλῆθος Λαοῦ.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΤΗΝ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΡΑΚΗΣ

Τὴν Πέμπτη, 15 Ἰανουαρίου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων, μετὰ ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Ἑλλογιμωτάτου Πρυτάνεως κ. Ἀθανασίου Καραμπίνη, μετέβη στὸ κτήριο τῆς Πρυτανείας, ὅπου, παρουσία τῶν Ἀντιπρυτάνεων, τῶν Κοσμητόρων, τῶν Προέδρων τῶν Τμημάτων, τῶν ἐργαζομένων καὶ ἀντιπροσωπείας φοιτητῶν, εὐλόγησε τὴν Ἀγιοβασιλόπιττα ἐκφράσας τὸν ἔπαινό του γιὰ τὸ ἐπιτελούμενο ἔργο καὶ τὴν συνεισφορὰ τοῦ Πανεπιστημίου στὴν πνευματικὴ ἀνύψωση τῶν νέων τοῦ τόπου.

ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΤΑΤΩΝ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

Τὴν παραμονὴ τῆς ἑορτῆς, Πέμπτη 29 Ἰανουαρίου, μὲ πρωτοβουλία τοῦ Μητροπολίτου μας στὴν αἴθουσα τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὁμιλήσε ὁ Θεολόγος Καθηγητὴς καὶ τ. Λυκειάρχης κ. Νικόλαος Μιχαλόπουλος, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «Οἱ παιδαγωγικὲς θέσεις τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν». Τὴν ὁμιλία παρακολούθησαν ἐκπρόσωποι τῆς Πρωτοβαθμίου καὶ Δευτεροβαθμίου Ἐκπαιδεύσεως, ἐνῶ ἐπηκολούθησε ἐνδιαφέρουσα συζήτηση.

Τὴν κυριώνη ἡμέρα, Παρασκευὴ 30 Ἰανουαρίου, ὁ Σεβασμιώτατος προέστη τῆς πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, μὲ τὴ συμμετοχὴ τῶν Πρυτανικῶν Ἀρχῶν, τῶν Διευθυντῶν τῆς Πρωτοβαθμίου καὶ Δευτεροβαθμίου Ἐκπαιδεύσεως, Διδασκάλων καὶ Καθηγητῶν, φοιτητῶν καὶ

μαθητῶν, ἐνῶ μετὰ τὴ Θεία Λειτουργία ἀνεπέμφθη ἐπιμνημόσυνη δέσπη ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν διδασκάλων καὶ εὐεργετῶν τῆς Παιδείας, ἀλλὰ καὶ ἀρτοκλασία ὑπὲρ ὑγείας καὶ φωτισμοῦ πάντων τῶν κοπιῶντων καὶ ἐργαζομένων ὑπὲρ τῆς Παιδείας.

ΕΟΡΤΗ ΓΙΑ ΤΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΜΗΤΕΡΑ

Τὴν Κυριακὴ 1 Φεβρουαρίου, παραμονὴ τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου ἡ Χριστιανικὴ Ἑνωσιὴ Κομοτηνῆς μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Μητροπολίτου μας διοργάνωσε ἐκδήλωση πρὸς τιμὴν τῆς Χριστιανῆς Μητέρας. Κατ' αὐτὴν πολυμελὴς χορωδία γυναικῶν ἔψαλε τροπάρια τῆς ἑορτῆς καὶ ἐπικάϊρα τραγούδια, ἐνῶ ἡ κα' Ἐλένη Μαργαρίτη, Θεολόγος Καθηγήτρια τοῦ 1^{ου} Γυμνασίου Κομοτηνῆς, ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου».

ΕΥΛΟΓΙΑ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ ΙΕΡΑΤΙΚΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ

Τὴ Δευτέρα, 2 Φεβρουαρίου, μὲ πρωτοβουλία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Παντελεήμονος ἐτελέσθη γιὰ πρώτη χρονιά ἑορταστικὴ ἐκδήλωση πρὸς τιμὴν τῶν Ἱερατικῶν οἰκογενειῶν τῆς Μητροπόλεως. Ἀρχικῶς, ὁ Σεβασμιώτατος εὐλόγησε τὴν Ἀγιοβασιλόπιττα, ἐν συνεχείᾳ προσεφώνησε τοὺς Ἱερεῖς καὶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν τους, καὶ τοὺς εὐχαρίστησε γιὰ τὴν προσφερόμενη διακονία, καὶ τέλος διένειμε δῶρα στὰ παιδιὰ τῶν Ἱερέων.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΟΣΙΟΥ ΛΟΥΚΑ ΤΟΥ ΕΝ ΣΤΕΙΡΙΩ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων, στὶς 6 καὶ 7 Φεβρουαρίου, προσκεκλημένος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Γεωργίου, μετέσχε τῶν ἑορτασμῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Λουκά τοῦ ἐν Στεირίῳ. Στὸν ἑσπερινὸν παρέστη συμπροσευχόμενος ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος, στὸν ὁποῖον οἱ παριστάμενοι Ἱεράρχες ὑπέβαλαν σεβάσματα καὶ εὐχὲς ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐκλογῆς του στὸν Ἀποστολικὸ Θρόνον τῶν Ἀθηνῶν.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΚΑΛΑΜΑΤΑ

Ὁ Μητροπολίτης μας, μετὰ ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου, μετέσχε τῶν ἀκολουθιῶν τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου καὶ τῆς ἐπανάδου τῆς ἱερᾶς εἰκόνος στὸν θρόνο Της.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΦΙΛΙΑΤΡΑ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας, μετὰ ἀπὸ πρόσκλησης τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας κ. Χρυσοστόμου, μετέσχε τῆς πανηγύρεως τοῦ πολιούχου τῶν Φιλιατρῶν Ἀγίου Χαράλαμπους.

ΕΥΧΕΛΑΙΟΝ ΣΤΑ Α΄ ΚΑΙ Β΄ ΚΑΠΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Τὴν Πέμπτην 26 Φεβρουαρίου καὶ τὴν Τρίτην 3 Μαρτίου ὁ Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων ἐτέλεσε τὸ Μυστήριον τοῦ Ἱεροῦ Εὐχελαίου στὰ Α΄ καὶ Β΄ Κ.Α.Π.Η. τοῦ Δήμου Κομοτηνῆς. Συνεχάρη τοὺς ὑπευθύνους γιὰ τὸ ἔργο τους καὶ εὐχαρίστησε τὰ μέλη τῶν Κέντρων γιὰ τὴν προσφορά τους στὴν Ἑλληνικὴ κοινωνία καὶ τὴ συμβολὴ τους στὴ διατήρηση τῶν παραδόσεων.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΩΝ ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ

Στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς τὸ ἐσπέρας ἐκάστης Κυριακῆς τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Παντελεήμονος, ἐτελέσθη ἡ ἀκολουθία τοῦ Κατανυκτικοῦ ἐσπερινοῦ. Ὁμίλησαν: τὴν Κυριακὴ τῆς Τυροφάγου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων, τὴν Α΄ Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Βαρνάβας Γιάγκου μὲ θέμα: «Μετάνοια, ὁ δρόμος μας», τὴν Β΄ Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Κωνσταντῖνος Σακαρίδης μὲ θέμα: «Συγκλονιστικὰ παραδείγματα Μετανοίας», τὴν Γ΄ Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἰδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας κ. Ἰωὴλ μὲ θέμα: «Μία ἀνθρώπινη πλευρὰ τοῦ πάθους τοῦ Κυρίου», τὴν Δ΄ Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Φιλόθεος Γρηγοριάτης μὲ θέμα: «Ἡ Θεία Λατρεία στὴ ζωὴ τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν», τὴν Ε΄ Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Δαμασκηνὸς Κιαμέτης, Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Μ. Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ μὲ θέμα: «Ἡ ἀρετὴ τῆς αὐτομεμψίας ὡς προϋπόθεσις βιώσεως τοῦ Θεοῦ Πάθους».

ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΛΕΙΨΑΝΟΥ ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ ΤΗΣ ΑΣΚΗΤΡΙΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ Ι.Μ. ΚΛΕΙΣΟΥΡΑΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

Τὴν Τετάρτη 18 Μαρτίου ὁ Μητροπολίτης μας ἐκόμισε στὸν Ἱ. Ν. Ἀγίας Παρασκευῆς Μέσσης τὸ δωρηθὲν ἀπότμημα τοῦ Ἱ. Λειψάνου τῆς Ὁσίας Σοφίας τῆς Ἀσκητρίδας ἀπὸ τὴν Ἱ. Μ. Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου Κλεισούρας τῆς Ἱ. Μ. Καστορίας καὶ στὴ συνέχεια ἐτέλεσε τὴν Θεία Λειτουργίαν τῶν Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων, κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ὁποίας ἐξιστόρησε τὸν βίο τῆς Ὁσίας Σοφίας καὶ εὐχαρίστησε τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Καστορίας κ. Σεραφεῖμ καὶ τὴν Ἠγουμένη τῆς Ἱ. Μ. Κλεισούρας Γερόντισσα Ἐφραιμία γιὰ τὴν συγκατάθεση καὶ τὴ χορηγία τοῦ πολυτίμου αὐτοῦ πνευματικοῦ θησαυροῦ, ἐνῶ συνεχάρη τὸν Ἐφημέριον τῆς Ἐνορίας Αἰδεσιμ. Οἰκονόμο π. Γεώργιο Σιαφάκα μερίμνη τοῦ ὁποίου ἐκομίσθη τὸ ἱερὸ Λείψανο, καὶ τὸν Διάκονο π. Σταῦρο Κολιούση.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑΣ

Τὴν Τρίτη 24 Μαρτίου, μὲ ἐπίκεντρο τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, ἐτελέσθη ἡ ἀκολουθία τοῦ πανηγυρικοῦ ἑσπερινοῦ, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Νειλουπόλεως κ. Γενναδίου καὶ συγχοροστατούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν πρ. Αὐλῶνος κ. Χριστοδούλου καὶ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου κ. Παντελεήμονος.

Τὴν Τετάρτη 25 Μαρτίου στὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Καθεδρικὸ Ναὸ ἐτελέσθη ἡ πανηγυρική Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου πρ. Αὐλῶνος κ.

Χριστοδούλου, ό όποϊος έκέρυξε τόν Θεϊόν λόγον, καί συνιερουργησάντων τών Σεβ. Μητροπολιτών Νειλουπόλεως κ. Γενναδίου καί τοϋ Ποιμενάρχου τής κατὰ Μαρωνείαν καί Κομοτηνήν Έκκλησίας κ. Παντελεήμονος. Μετά τήν Θεία Λειτουργία έτελέσθη ή έπίσημη Δοξολογία υπό τοϋ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Παντελεήμονος. Τόν πανηγυρικό έξεφώνησε ό κ. Χρήστος Μορφακίδης, Λέκτορας τοϋ Δ.Π.Θ. Άκολούθως, άπαντες μετέβησαν στόν αύλειο χώρο τοϋ Ναοϋ, όπου ό άδριάντας τοϋ έθνεγέρτου Μητροπολίτου Μαρωνείας Κωνσταντίου, καί έτελέσθη έπιμνημόσυνη δέση.

Έν συνεχεία, έψάλη στοΉρώον έπιμνημόσυνη δέση καί κατετέθησαν στέφανοι, ενώ οί έπίσημοι μετά τοϋ λαοϋ παρηκολούθησαν τήν παρέλαση τής μαθητιώσης νεολαίας, άντιπροσώπων Συλλόγων, τών Ένόπλων Δυνάμεων καί τής Έλληνικής Άστυνομίας.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΝ ΔΥΣΛΕΞΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΝΟΜΗ ΒΕΒΑΙΩΣΕΩΝ

Μέ πρωτοβουλία τοϋ Μητροπολίτου μας καί σέ συνεργασία μέ τόν Πανοσιολ. Άρχιμ. π. Άπόστολο Καβαλιώτη πραγματοποιήθηκε από τīs 18 Νοεμβρίου 2014 έως 17 Φεβρουαρίου 2015 Σεμινάριο μέ θέμα: «Δυσλεξία καί Έκπαίδευση – Προσεγγίσεις-Τεχνικές Άντιμετώπισης». Μετά τήν έκδοση τών άποτελεσμάτων, τών έξετάσεων πραγματοποιήθηκε στήν αίθουσαν έκδηλώσεων τοϋ Μουσικού Σχολείου Κομοτηνής έκδήλωση, στήν όποία ό Σεβ. Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων έπέδωσε τὰ Πιστοποιητικά παρακολουθήσεως τοϋ Σεμιναρίου καί εύχαρίστησε τούς συμμετέχοντες, ιδιαίτερα δέ τόν είσηγητήν, Πανοσιολ. Άρχιμ. π. Άπόστολο Καβαλιώτη.

10 Φεβρουαρίου 2015.
Ἑορτασμός τοῦ πολιούχου τῶν Φιλιατρῶν Ἀγίου Χαραλάμπους.

6 καὶ 7 Φεβρουαρίου 2015.
Ἑορτασμός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Λουκᾶ τοῦ ἐν Στειρίῳ

ΠΑΡΘΟΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
PORT DAVE
ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ
Αρ. 25.
ΕΛΛΑΣ-HELLAS

ΒΕΛΤΑ
Hellenic Post